

Seymour Hersh: OD TONKINSKÉHO ZÁLIVU PO BALTSKÉ MOŘE

- CZ24 News | 23. února 2023

Proč Norsko? V mém popisu rozhodnutí Bidenovy administrativy zničit plynovody Nord Stream uvádím, proč se většina tajného plánování a výcviku této operace odehrávala v Norsku? A proč byli do operace zapojeni vysoce kvalifikovaní námořníci a technici norského námořnictva?

Lyndon B. Johnson přednáší v televizi zprávu o incidentu v Tonkinském zálivu, dne 4. srpna 1964.

Jednoduchá odpověď zní, že norské námořnictvo má dlouhou a nejasnou historii spolupráce s americkými zpravodajskými službami. Před pěti měsíci tato týmová práce – o níž toho stále víme jen velmi málo – vyústila na příkaz prezidenta Bidena ve zničení dvou plynovodů, jehož mezinárodní důsledky ještě nebyly stanoveny. A před šesti desetiletími, jak praví historie těchto let, se malá skupina norských námořníků zapletla do prezidentského podvodu, který vedl k brzkému – a krvavému – zvratu ve vietnamské válce.

Po druhé světové válce investovalo, vždy obezřetné Norsko, velké prostředky do stavby velkých, těžce vyzbrojených rychlých útočných člunů na obranu svého pobřeží Atlantického oceánu o délce 1 400 mil. Tato plavidla byla mnohem účinnější než slavný americký PT boat, který byl zušlechtěn v mnoha poválečných filmech. Tyto čluny byly známé jako „třída Nasty“ pro svou silnou výzbroj a některé z nich byly prodány americkému námořnictvu. Podle zpráv z Norska se počátkem roku 1964 nejméně dva norští námořníci přiznali k účasti na tajných útocích pod vedením CIA podél pobřeží Severního Vietnamu. Jiné zprávy, které nebyly nikdy potvrzeny, uváděly, že norské hlídkové čluny byly obsazeny norskými důstojníky a posádkou. Nesporné bylo, že americkým cílem bylo vyvinout tlak na vedení Severního Vietnamu, aby snížilo svou podporu protiamerickým partyzánům v Jižním Vietnamu. Tato strategie nefungovala.

Nic z toho nebylo v té době americké veřejnosti známo. A Norové by toto tajemství udrželi po celá desetiletí. Smrtící hra CIA na kočku a myš vedla 2. srpna 1964 k neúspěšnému útoku, při němž tři severovietnamské dělové lodě napadly dva americké torpédoborce – USS Maddox a USS Turner Joy – na velké sporné vodní ploše známé jako Tonkinský záliv, která se rozkládala na území Severního i Jižního Vietnamu.

O dva dny později, když byly torpédoborce stále ještě v pořádku, velitel Maddoxu oznámil svým nadřízeným, že je pod torpédovým útokem. Byl to falešný poplach a on brzy hlášení odvolal. Americká signální zpravodajská komunita však – pod tlakem ministra obrany Roberta McNamary, který plnil příkazy prezidenta Johnsona – přihlížela, jak McNamara druhý telegram ignoruje, a Johnson americké veřejnosti sdělil, že existují důkazy, že Severní Vietnam zaútočil na americký torpédoborec. Johnson a McNamara našli způsob, jak přenést válku do Severního Vietnamu.

Johnsonův projev, který večer 4. srpna 1964 odvysílala celostátní televize, je mrazivý svou lživostí, zejména když víme, co mělo následovat.

„Tento nový akt agrese,“ řekl, „namířený přímo proti našim vlastním silám, nám všem ve Spojených státech připomíná důležitost boje za mír a bezpečnost v jihovýchodní Asii. K agresi terorem proti

mírumilovným vesničanům v Jižním Vietnamu se nyní přidala otevřená agrese na volném moři proti Spojeným státům americkým..

Veřejnost se rozhořčila a Johnson povolil první americké bombardování Severu. O několik dní později Kongres pouze dvěma hlasy proti schválil rezoluci o Tonkinském zálivu, která dávala prezidentovi právo rozmístit americké jednotky a použít vojenskou sílu v Jižním Vietnamu jakýmkoli způsobem. A tak to pokračovalo dalších jedenáct let, během nichž zahynulo 58 000 Američanů a miliony Vietnamců.

Norské námořnictvo, jako věrní spojenci ve studené válce, zůstalo zticha a během několika následujících let, podle dalších zpráv v Norsku, prodalo americkému námořnictvu dalších osmnáct svých hlídkových člunů třídy Nasty. Šest z nich bylo zničeno v boji.

V roce 2001 vydal Robert J. Hanyok, historik z Národní bezpečnostní agentury, knihu *Skunks, Bogies, Silent Hounds, and the Flying Fish: The Gulf of Tonkin Mystery, 2-4 August 1964* (Skunkové, bahňáci, mlčenliví psi a létající ryby: Záhada Tonkinského zálivu, 2.-4. srpna 1964), která je definitivní studií událostí v zálivu, včetně manipulace se zpravodajskými signály. Odhalil, že 90 procent relevantních odposlechů, včetně těch severovietnamských, bylo vynecháno ze závěrečných zpráv NSA o střetnutí, a proto nebyly poskytnuty kongresovým výborům, které později vyšetřovaly zneužití, jež vedlo k hlubšímu zapojení Ameriky do vietnamské války.

To je veřejný záznam, který je v současné době k dispozici. Jak jsem se však dozvěděl od zdroje z americké zpravodajské komunity, je toho mnohem víc. První várka norských hlídkových člunů určených pro nevyhlášenou válku CIA proti Severnímu Vietnamu ve skutečnosti čítala šest kusů. Vylodily se počátkem roku 1964 na vietnamské námořní základně v Danangu, pětadesát kilometrů jižně od hranice mezi Severním a Jižním Vietnamem. Lodě měly norské posádky a jejich kapitány byli důstojníci norského námořnictva. Deklarovaným úkolem bylo naučit americké a vietnamské námořníky obsluhovat lodě. Plavidla byla pod kontrolou dlouhodobé série útoků řízených CIA proti pobřežním cílům uvnitř Severního Vietnamu. Tajná operace byla řízena Spojeným sborem náčelníků štábů ve Washingtonu, nikoli americkým velením v Saigonu, kterému tehdy velel armádní generál William Westmoreland. Tato změna byla považována za zásadní, protože existoval ještě jeden aspekt nevyhlášené války proti Severu, který byl nedotknutelný. Jednotky amerického námořnictva SEAL byly pověřeny misí s vysokou prioritou a seznamem mnohem agresivnějších cílů, který zahrnoval silně chráněná severovietnamská radarová zařízení.

Byla to tajná válka v tajné válce. Bylo mi řečeno, že nejméně dva příslušníci SEAL byli přepadeni Severovietnamci a v přestřelce těžce zraněni. Oběma mužům se podařilo dostat na pobřeží a nakonec byli zachráněni. Oba muži byli tajně vyznamenáni Medailí cti, nejvyšším americkým vyznamenáním.

V průběhu války docházelo i k mnohem méně dramatickým přesunům. Později bylo rozhodnuto vyzbrojit netopýry zápalnými zařízeními a letecky je shazovat nad zájmovými oblastmi na jihu. Vypuštění proběhlo ve velké výšce a netopýři rychle umrzli.

Tento kousek přísně tajné a dosud neznámé historie vyvolává u tohoto reportéra zřejmou otázku: Co ještě nevíme o tajné operaci v Norsku, která vedla ke zničení plynovodů? A má někdo v Senátu a Sněmovně reprezentantů nebo v americkém tisku zájem zjistit, o co šlo – a co ještě nevíme?

AUTOR: Seymour Hersh

ZDROJ: [1](#) / [2](#)

Překlad: Admin Nekorektní TOP-CZ